Ohjelmistotekniikan menetelmät

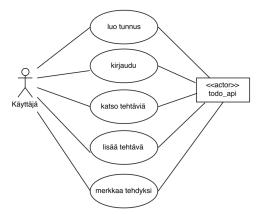
luento 6, 5.12.2016

- ► Tutustutaan ohjelmiston suunnitteluun tarkastelemalla yksinkertaista tehtävänhallintasovellusta eli Todo-applikaatiota
- Sovelluksen avulla käyttäjä voi asettaa itselleen tehtäviä, eli "todoja" ja merkitä tehtäviä tehdyksi
- Ohjelma on tarkoitus toteuttaa Javalla gaafisen käyttöliittymän omaavana sovelluksena
- Käyttäjien tehtävälistat ovat talletettuna verkkoon, joten käyttäjä näkee oman tehtävälistansa kaikilta koneilta, jonne hän on asentanut sovelluksen

- Tutustutaan ohjelmiston suunnitteluun tarkastelemalla yksinkertaista tehtävänhallintasovellusta eli Todo-applikaatiota
- Sovelluksen avulla käyttäjä voi asettaa itselleen tehtäviä, eli "todoja" ja merkitä tehtäviä tehdyksi
- Ohjelma on tarkoitus toteuttaa Javalla gaafisen käyttöliittymän omaavana sovelluksena
- Käyttäjien tehtävälistat ovat talletettuna verkkoon, joten käyttäjä näkee oman tehtävälistansa kaikilta koneilta, jonne hän on asentanut sovelluksen
 - ▶ tehtävälistat tallettava *todo-api* sijaitsee osoitteessa https://otm-todo-api.herokuapp.com ja tarjoaa tehtävälistojen tallentamiseen ns. REST-rajapinnan
 - api on jo valmiina, eli sen toteuttaminen ei kuulu nyt suunniteltavan sovelluksen kehittäjille
 - kehitettävä sovellus kommunikoi todo-api:n kanssa HTTP-protokollaa käyttäen

- Sovelluksella hallittavat tehtävälistat ovat henkilökohtaisia
 - järjestelmän käyttäjien on luotava käyttäjätunnus
 - ja kirjauduttava sisään päästäkseen käsittelemään omaa tehtävälistaansa

- Sovelluksella hallittavat tehtävälistat ovat henkilökohtaisia
 - järjestelmän käyttäjien on luotava käyttäjätunnus
 - ja kirjauduttava sisään päästäkseen käsittelemään omaa tehtävälistaansa
- Sovelluksen käyttötapauskaavio seuraavassa

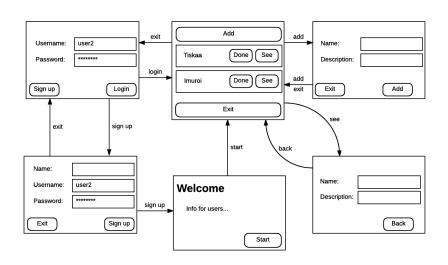
Käyttöliittymäluonnos

- Käyttötapausten tekstuaalisten kuvausten sijaan päätetään tehdä sovelluksen haluttua toimintaa kuvaava käyttöliittymäluonnos
- Käyttöliittymäluonnos koostuu joukosta näkymiä, ja näkymien välisistä siirtymistä
- Käyttäjän suorittamat toiminnot, esim. sovelluksen painikkeiden klikkaukset saavat aikaan sen, että järjestelmä siirtyy näkymästä toiseen

Käyttöliittymäluonnos

- Käyttötapausten tekstuaalisten kuvausten sijaan päätetään tehdä sovelluksen haluttua toimintaa kuvaava käyttöliittymäluonnos
- Käyttöliittymäluonnos koostuu joukosta näkymiä, ja näkymien välisistä siirtymistä
- Käyttäjän suorittamat toiminnot, esim. sovelluksen painikkeiden klikkaukset saavat aikaan sen, että järjestelmä siirtyy näkymästä toiseen
- ► Voidaankin ajatella, että sovelluksella on useita eri *tiloja*, ja käyttöliittymäkuvaus vastaa UML:n tilakaaviota
 - Kun sovellus käynnistetään, on sovellukseen kirjauduttava, jotta päästään tilaan, jossa tehtävälistan tarkastelu on mahdollista
- Käyttöliittymäluonnos seuraavalla sivulla

Käyttöliittymäluonnos

Määrittelyvaiheen luokkakaavio

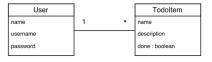
 Sovelluksen määrittelyvaiheessa tai viimeistään suunnittelun alussa on hyödyllistä tunnistaa sovellusalueen käsitteistö ja muodostaa määrittelyvaiheen luokkakaavio

Määrittelyvaiheen luokkakaavio

- Sovelluksen määrittelyvaiheessa tai viimeistään suunnittelun alussa on hyödyllistä tunnistaa sovellusalueen käsitteistö ja muodostaa määrittelyvaiheen luokkakaavio
- Ohjelman halutun toiminnallisuuden kuvauksesta tunnistetaan seuraavat käsitteet
 - käyttäjä
 - ► tehtävä
 - tehtävälista
 - ▶ todo-api
- Tehtävälista tarkoittaa joukkoa tietyn käyttäjän tehtäviä, joten karsitaan se, samoin kuin todo-api, joka on ulkoinen järjestelmä

Määrittelyvaiheen luokkakaavio

- Sovelluksen määrittelyvaiheessa tai viimeistään suunnittelun alussa on hyödyllistä tunnistaa sovellusalueen käsitteistö ja muodostaa määrittelyvaiheen luokkakaavio
- ► Ohjelman halutun toiminnallisuuden kuvauksesta tunnistetaan seuraavat käsitteet
 - käyttäjä
 - ► tehtävä
 - tehtävälista
 - ▶ todo-api
- Tehtävälista tarkoittaa joukkoa tietyn käyttäjän tehtäviä, joten karsitaan se, samoin kuin todo-api, joka on ulkoinen järjestelmä
- Päätetään antaa luokille englanninkieliset nimet

- ► Ohjelmiston suunnittelu jakautuu karkeasti ottaen kahteen vaiheeseen:
 - 1. Arkkitehtuurisuunnittelu
 - 2. Oliosuunnittelu

- Ohjelmiston suunnittelu jakautuu karkeasti ottaen kahteen vaiheeseen:
 - 1. Arkkitehtuurisuunnittelu
 - 2. Oliosuunnittelu
- Ensimmäinen vaihe on arkkitehtuurisuunnittelu, jonka aikana hahmotellaan järjestelmän rakenne karkeammalla tasolla
- ► Tämän jälkeen suoritetaan **oliosuunnittelu**, eli suunnitellaan oliot, jotka ottavat vastuulleen järjestelmältä vaaditun toiminnallisuuden toteuttamisen

- Ohjelmiston suunnittelu jakautuu karkeasti ottaen kahteen vaiheeseen:
 - 1. Arkkitehtuurisuunnittelu
 - Oliosuunnittelu
- Ensimmäinen vaihe on arkkitehtuurisuunnittelu, jonka aikana hahmotellaan järjestelmän rakenne karkeammalla tasolla
- Tämän jälkeen suoritetaan oliosuunnittelu, eli suunnitellaan oliot, jotka ottavat vastuulleen järjestelmältä vaaditun toiminnallisuuden toteuttamisen
 - Yksittäiset oliot eivät yleensä pysty toteuttamaan kovin paljoa järjestelmän toiminnallisuudesta
 - ► Erityisesti oliosuunnitteluvaiheessa tärkeäksi seikaksi nouseekin olioiden välinen yhteistyö, eli se vuorovaikutus, jolla oliot saavat aikaan halutun toiminnallisuuden
- Oliosuunnittelu tapahtuu useimmiten ainakin osittain ohjelmoinnin yhteydessä

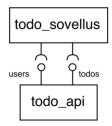
- ► Ohjelmiston arkkitehtuurilla (engl. software architecture) tarkoitetaan ohjelmiston korkean tason rakennetta
 - jakautumista erillisiin komponentteihin
 - komponenttien välisiä suhteita
 - mekanismeja, jolla komponentit kommunikoivat keskenään

- ► Ohjelmiston arkkitehtuurilla (engl. software architecture) tarkoitetaan ohjelmiston korkean tason rakennetta
 - ▶ jakautumista erillisiin komponentteihin
 - komponenttien välisiä suhteita
 - mekanismeja, jolla komponentit kommunikoivat keskenään
- Komponentilla tarkoitetaan yleensä kokoelmaa toisiinsa liittyviä olioita/luokkia, jotka suorittavat ohjelmassa jotain tehtäväkokonaisuutta
 - esim. käyttöliittymän voitaisiin ajatella olevan yksi komponentti
 - vastaavasti tietokantayhteydestä huolehtiva koodi voisi muodostaa oman komponentin

- ► Ohjelmiston arkkitehtuurilla (engl. software architecture) tarkoitetaan ohjelmiston korkean tason rakennetta
 - jakautumista erillisiin komponentteihin
 - komponenttien välisiä suhteita
 - mekanismeja, jolla komponentit kommunikoivat keskenään
- Komponentilla tarkoitetaan yleensä kokoelmaa toisiinsa liittyviä olioita/luokkia, jotka suorittavat ohjelmassa jotain tehtäväkokonaisuutta
 - esim. käyttöliittymän voitaisiin ajatella olevan yksi komponentti
 - vastaavasti tietokantayhteydestä huolehtiva koodi voisi muodostaa oman komponentin
- Komponentit voivat myös olla erillisiä "sovelluksia", jotka kommunikoivat internetin tai esim. yhteisen tietokannan välityksellä
- Iso komponentti voi muodostua useista alikomponenteista

- Voimme ajatella, että esimerkkiohjelmistomme koostuu kahdesta "pääkomponentista"
 - ▶ internetissä olevasta todo-api:sta
 - omalle koneelle asennettavasta, nyt suunniteltavasta todo-sovelluksesta

- Voimme ajatella, että esimerkkiohjelmistomme koostuu kahdesta "pääkomponentista"
 - internetissä olevasta todo-api:sta
 - omalle koneelle asennettavasta, nyt suunniteltavasta todo-sovelluksesta
- Ohjelmistomme karkean tason arkkitehtuuri UML-komponenttikaaviona

Komponenttikaavio

- Komponenttikaavio kuvaa ohjelmiston komponentteja ja niiden välisiä rajapintoja
- Kannattaa huomata, että rajapinnan käsite ei nyt tarkoita samaa kuin Javan interface, vaan yleisemmin jotain tapaa, joka mahdollistaa sovellusten kommunikoinnin

Komponenttikaavio

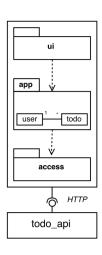
- Komponenttikaavio kuvaa ohjelmiston komponentteja ja niiden välisiä rajapintoja
- Kannattaa huomata, että rajapinnan käsite ei nyt tarkoita samaa kuin Javan interface, vaan yleisemmin jotain tapaa, joka mahdollistaa sovellusten kommunikoinnin
- Komponentit merkitään laatikkoina
 - nyt suunniteltava sovellus on komponentti todo-sovellus ja toinen komponentti on verkossa toimiva todo-api
 - ► Kaavioon on merkitty, että todo-api tarjoaa kaksi *rajapintaa*, toinen huolehtii käyttäjistä (users) ja toinen tehtävistä (todos)
 - todo-sovellus käyttää molempia todo-api:n tarjoamia rajapintoja

Komponenttikaavio

- Komponenttikaavio kuvaa ohjelmiston komponentteja ja niiden välisiä rajapintoja
- Kannattaa huomata, että rajapinnan käsite ei nyt tarkoita samaa kuin Javan interface, vaan yleisemmin jotain tapaa, joka mahdollistaa sovellusten kommunikoinnin
- Komponentit merkitään laatikkoina
 - nyt suunniteltava sovellus on komponentti todo-sovellus ja toinen komponentti on verkossa toimiva todo-api
 - ► Kaavioon on merkitty, että todo-api tarjoaa kaksi *rajapintaa*, toinen huolehtii käyttäjistä (users) ja toinen tehtävistä (todos)
 - todo-sovellus käyttää molempia todo-api:n tarjoamia rajapintoja
- Komponentin tarjoama rajapinta kuvataan symbolilla o
- Jos komponentti hyödyntää rajapintaa, liitetään se rajapintaan symbolilla
- Emme tutustu kurssilla tämän tarkemmin komponenttikaavioihin

Sovelluksen tarkempi kuvaus

- Ohessa karkea hahmotelma Todo-sovelluksen arkkitehtuurista pakkauskaaviona
- Järjestelmä on jakautunut kolmeen komponenttiin
 - Käyttöliittymä (ui), Sovelluslogiikka (app) ja Tallennuspalvelut (access)
- Jokainen komponentti on kuvattu omana pakkauksena, eli isona laatikkona, jonka vasempaan ylälaitaan liittyy pieni laatikko
- Pakkausten välillä on riippuvuuksia
 - Käyttöliittymä riippuu sovelluslogiikasta
 - Sovelluslogiikka riippuu tallennuspalveluista
- Järjestelmä perustuu kerrosarkkitehtuuriin

Sovelluksen tarkempi kuvaus

Pakkauskaavio

- Pakkauskaaviossa yksi komponentti kuvataan pakkaussymbolilla
 - Pakkauksen nimi on joko keskellä symbolia tai ylänurkan laatikossa
- Pakkausten välillä olevat riippuvuudet ilmaistaan katkoviivanuolena, joka suuntautuu pakkaukseen, johon riippuvuus kohdistuu
- Riippuvuus tarkoittaa käytännössä sitä, että käyttöliittymän oliot kutsuvat sovelluslogiikan olioiden metodeja
- Pakkauksen sisältö on mahdollista piirtää pakkaussymbolin sisään
 - ▶ Pakkauksen sisällä voi olla alipakkauksia tai luokkia
- ▶ Riippuvuudet voivat olla myös alipakkausten välisiä
- Huom: edellisen sivun kaaviomme on oikeastaan yhdistelmä pakkaus- ja komponenttikaaviota, missä sovelluskomponentin sisäinen rakenne on kuvattu pakkauskaavion avulla

- Kerrosarkkitehtuuri (engl. layered architecture) yksi hyvin tunnettu arkkitehtuurimalli (engl. architecture pattern), eli periaate, jonka mukaan tietynlaisia ohjelmia kannattaa pyrkiä rakentamaan
- Kerros on kokoelma toisiinsa liittyviä olioita tai alikomponentteja, jotka muodostavat esim. toiminnallisuuden suhteen loogisen kokonaisuuden ohjelmistosta

Kerrosarkkitehtuurissa on pyrkimyksenä järjestellä komponentit siten, että ylempänä oleva kerros käyttää ainoastaan alempana olevien kerroksien tarjoamia palveluita

Kerrosarkkitehtuurin etuja

- Kerroksittaisuus helpottaa ylläpitoa
 - Kerroksen sisältöä voi muuttaa vapaasti jos sen palvelurajapinta eli muille kerroksille näkyvät osat säilyvät muuttumattomina
 - Sama pätee tietysti mihin tahansa komponenttiin
- Jos kerroksen palvelurajapintaan tehdään muutoksia, aiheuttavat muutokset ylläpitotoimenpiteitä ainoastaan ylemmän kerroksen riippuvuuksia omaavin osiin

Kerrosarkkitehtuurin etuja

- Kerroksittaisuus helpottaa ylläpitoa
 - Kerroksen sisältöä voi muuttaa vapaasti jos sen palvelurajapinta eli muille kerroksille näkyvät osat säilyvät muuttumattomina
 - Sama pätee tietysti mihin tahansa komponenttiin
- Jos kerroksen palvelurajapintaan tehdään muutoksia, aiheuttavat muutokset ylläpitotoimenpiteitä ainoastaan ylemmän kerroksen riippuvuuksia omaavin osiin
- Sovelluslogiikan riippumattomuus käyttöliittymästä helpottaa ohjelman siirtämistä uusille alustoille
- Alimpien kerroksien palveluja, kuten esim. tallennuspalvelukerrosta voidaan ehkä uusiokäyttää myös muissa sovelluksissa

Kerrosarkkitehtuurin etuja

- Kerroksittaisuus helpottaa ylläpitoa
 - Kerroksen sisältöä voi muuttaa vapaasti jos sen palvelurajapinta eli muille kerroksille näkyvät osat säilyvät muuttumattomina
 - ► Sama pätee tietysti mihin tahansa komponenttiin
- ► Jos kerroksen palvelurajapintaan tehdään muutoksia, aiheuttavat muutokset ylläpitotoimenpiteitä ainoastaan ylemmän kerroksen riippuvuuksia omaavin osiin
- Sovelluslogiikan riippumattomuus käyttöliittymästä helpottaa ohjelman siirtämistä uusille alustoille
- Alimpien kerroksien palveluja, kuten esim. tallennuspalvelukerrosta voidaan ehkä uusiokäyttää myös muissa sovelluksissa
- Ylemmät kerrokset voivat toimia korkeammalla abstraktiotasolla
 - Kaikkien ohjelmoijien ei tarvitse ymmärtää kaikkia detaljeja, osa voi keskittyä tietoliikenneyhteyksiin, osa käyttöliittymiin, osa sovelluslogiikkaan

Ei pelkkiä kerroksia...

 Myös kerrosten sisällä ohjelman loogisesti toisiinsa liittyvät komponentit kannattaa ryhmitellä omiksi kokonaisuuksiksi, joka voidaan UML:ssa kuvata pakkauksena

Ei pelkkiä kerroksia...

- Myös kerrosten sisällä ohjelman loogisesti toisiinsa liittyvät komponentit kannattaa ryhmitellä omiksi kokonaisuuksiksi, joka voidaan UML:ssa kuvata pakkauksena
- Yksittäisistä komponenteista kannattaa tehdä mahdollisimman yhtenäisiä toiminnallisuudeltaan
 - eli sellaisia, joiden osat kytkeytyvät tiiviisti toisiinsa ja palvelevat ainoastaan yhtä selkeästi eroteltua tehtäväkokonaisuutta
 - komponentilla tulee siis olla vain yksi vastuu, eli tehtäväalue, jota se hoitaa

Ei pelkkiä kerroksia...

- Myös kerrosten sisällä ohjelman loogisesti toisiinsa liittyvät komponentit kannattaa ryhmitellä omiksi kokonaisuuksiksi, joka voidaan UML:ssa kuvata pakkauksena
- Yksittäisistä komponenteista kannattaa tehdä mahdollisimman yhtenäisiä toiminnallisuudeltaan
 - eli sellaisia, joiden osat kytkeytyvät tiiviisti toisiinsa ja palvelevat ainoastaan yhtä selkeästi eroteltua tehtäväkokonaisuutta
 - komponentilla tulee siis olla vain yksi vastuu, eli tehtäväalue, jota se hoitaa
- Samalla pyrkimyksenä on, että erilliset komponentit ovat mahdollisimman löyhästi kytkettyjä (engl. loosely coupled)
 - komponenttien välisiä riippuvuuksia pyritään minimoimaan

Ei pelkkiä kerroksia...

- Myös kerrosten sisällä ohjelman loogisesti toisiinsa liittyvät komponentit kannattaa ryhmitellä omiksi kokonaisuuksiksi, joka voidaan UML:ssa kuvata pakkauksena
- Yksittäisistä komponenteista kannattaa tehdä mahdollisimman yhtenäisiä toiminnallisuudeltaan
 - eli sellaisia, joiden osat kytkeytyvät tiiviisti toisiinsa ja palvelevat ainoastaan yhtä selkeästi eroteltua tehtäväkokonaisuutta
 - komponentilla tulee siis olla vain yksi vastuu, eli tehtäväalue, jota se hoitaa
- ► Samalla pyrkimyksenä on, että erilliset komponentit ovat mahdollisimman *löyhästi kytkettyjä* (engl. loosely coupled)
 - ▶ komponenttien välisiä riippuvuuksia pyritään minimoimaan
- Selkeä jakautuminen komponentteihin myös helpottaa työn jakamista suunnittelu- ja ohjelmointivaiheessa sekä testausta, laajennusta että ylläpitoa!

- Kerrosarkkitehtuurin ylimpänä kerroksena on yleensä käyttöliittymä
- Pidetään järkevänä, että ohjelman sovelluslogiikka on täysin erotettu käyttöliittymästä
 - Sovelluslogiikan erottaminen lisää koodin määrää, joten jos kyseessä "kertakäyttösovellus", ei ylimääräinen vaiva kannata

- Kerrosarkkitehtuurin ylimpänä kerroksena on yleensä käyttöliittymä
- Pidetään järkevänä, että ohjelman sovelluslogiikka on täysin erotettu käyttöliittymästä
 - Sovelluslogiikan erottaminen lisää koodin määrää, joten jos kyseessä "kertakäyttösovellus", ei ylimääräinen vaiva kannata
- Käytännössä tämä tarkoittaa kahta asiaa:
 - Sovelluksen palveluja toteuttavilla olioilla ei ole suoraa yhteyttä käyttöliittymän olioihin (esim. Swing componentit tai HTML-koodia generoivat luokat)
 - Käyttöliittymän toteuttavat oliot eivät sisällä ollenkaan ohjelman sovelluslogiikkaa

- Kerrosarkkitehtuurin ylimpänä kerroksena on yleensä käyttöliittymä
- Pidetään järkevänä, että ohjelman sovelluslogiikka on täysin erotettu käyttöliittymästä
 - Sovelluslogiikan erottaminen lisää koodin määrää, joten jos kyseessä "kertakäyttösovellus", ei ylimääräinen vaiva kannata
- Käytännössä tämä tarkoittaa kahta asiaa:
 - Sovelluksen palveluja toteuttavilla olioilla ei ole suoraa yhteyttä käyttöliittymän olioihin (esim. Swing componentit tai HTML-koodia generoivat luokat)
 - Käyttöliittymän toteuttavat oliot eivät sisällä ollenkaan ohjelman sovelluslogiikkaa
 - Käyttöliittymäoliot ainoastaan piirtävät käyttöliittymäkomponentit ruudulle, välittävät käyttäjän komennot eteenpäin sovelluslogiikalle ja heijastavat sovellusolioiden tilaa käyttäjille

- Käytännössä erottelu tehdään liittämällä käyttöliittymän ja sovellusalueen olioiden väliin erillisiä komponentteja, jotka koordinoivat käyttäjän komentojen aiheuttamien toimenpiteiden suoritusta sovelluslogiikassa
 - Erottelun pohjana on Ivar Jacosonin kehittämä idea oliotyyppien jaoittelusta kolmeen osaan, rajapintaolioihin (boundary), ohjausolioihin (control) ja sisältöolioihin (entity)

- Käytännössä erottelu tehdään liittämällä käyttöliittymän ja sovellusalueen olioiden väliin erillisiä komponentteja, jotka koordinoivat käyttäjän komentojen aiheuttamien toimenpiteiden suoritusta sovelluslogiikassa
 - Erottelun pohjana on Ivar Jacosonin kehittämä idea oliotyyppien jaoittelusta kolmeen osaan, rajapintaolioihin (boundary), ohjausolioihin (control) ja sisältöolioihin (entity)
- Käyttöliittymän (eli rajapintaolioiden) ja sovelluslogiikan (eli sisältöolioiden) yhdistävät ohjausoliot
 - Joissain yhteyksissä, esim. Java Spring -sovelluskehyksen yhteydessä samasta asiasta käytetään nimitystä palvelu (engl. service)

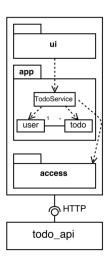
- Käytännössä erottelu tehdään liittämällä käyttöliittymän ja sovellusalueen olioiden väliin erillisiä komponentteja, jotka koordinoivat käyttäjän komentojen aiheuttamien toimenpiteiden suoritusta sovelluslogiikassa
 - Erottelun pohjana on Ivar Jacosonin kehittämä idea oliotyyppien jaoittelusta kolmeen osaan, rajapintaolioihin (boundary), ohjausolioihin (control) ja sisältöolioihin (entity)
- ► Käyttöliittymän (eli rajapintaolioiden) ja sovelluslogiikan (eli sisältöolioiden) yhdistävät **ohjausoliot**
 - Joissain yhteyksissä, esim. Java Spring -sovelluskehyksen yhteydessä samasta asiasta käytetään nimitystä palvelu (engl. service)
- Käyttöliittymä ei siis itse tee mitään sovelluslogiikan kannalta oleellisia toimintoja, vaan ainoastaan välittää käyttäjien komentoja ohjausolioille, jotka huolehtivat sovelluslogiikan olioiden manipuloimisesta

Sovelluksen tarkempi kuvaus

- Palataan jälleen sovelluksemme pariin
- Päätetään lisätä sovellukseen logiikasta huolehtiva ohjausolio, kutsutaan sitä nimellä TodoService
- Olion vastuulla sovelluslogiikan lisäksi on myös tallennuspalveluiden käyttö

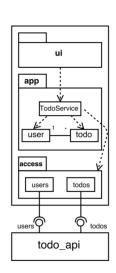
Sovelluksen tarkempi kuvaus

- Palataan jälleen sovelluksemme pariin
- Päätetään lisätä sovellukseen logiikasta huolehtiva ohjausolio, kutsutaan sitä nimellä TodoService
- Olion vastuulla sovelluslogiikan lisäksi on myös tallennuspalveluiden käyttö
- Pakkauskaavio näyttää nyt seuraavalta

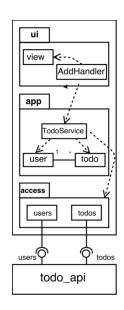
- Pakkauskaaviossa oleva tallennuspalvelu on siis komponentti, joka on vastuussa todo-apin kanssa kommunikoimisesta
 - todo-api tallettaa tiedot käyttäjistä, ja käyttäjien tehtävälistoista
- Tallennuspalvelun vastuulla siis sekä käyttäjien hallinta että tehtävälistat

- Pakkauskaaviossa oleva tallennuspalvelu on siis komponentti, joka on vastuussa todo-apin kanssa kommunikoimisesta
 - todo-api tallettaa tiedot käyttäjistä, ja käyttäjien tehtävälistoista
- Tallennuspalvelun vastuulla siis sekä käyttäjien hallinta että tehtävälistat
- Päätetään toteuttaa tallennuspalvelu siten, että nämä kaksi vastuuta on eriytetty omiin luokkiinsa *UserAccess* ja *TodoAccess*

- Käyttöliittymäkoodissa on syytä tehdä selkeä vastuujako näkymän muodostavan koodin ja käyttäjän toimintoihin, esim. näppäinten painalluksiin reagoivan koodin kesken
- Javan Swing:illä toteutetuissa käyttöliittymissä tapahtumankäsittelijät toteuttavat käyttäjän toimintoihin reagoinnin

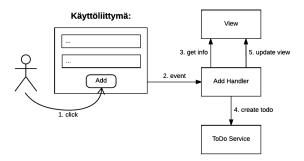
- Käyttöliittymäkoodissa on syytä tehdä selkeä vastuujako näkymän muodostavan koodin ja käyttäjän toimintoihin, esim. näppäinten painalluksiin reagoivan koodin kesken
- Javan Swing:illä toteutetuissa käyttöliittymissä tapahtumankäsittelijät toteuttavat käyttäjän toimintoihin reagoinnin
- Tapahtumankäsittelijöiden vastuulle jää käyttäjän toimiin reagoiminen
 - tapahtumankäsittelijät kutsuvat tarvittavia todo-servicen tarjoamia sovelluslogiikkaa suorittavia metodeja
- Näkymän koodi taas huolehtii ainoastaan siitä, että ruudulla on piirtyneenä oikeat asiat

▶ Toiminnan logiikka kommunikaatiokaaviona, esimerkkinä

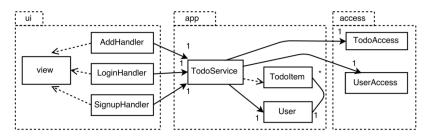
uuden tehtävän lisäys

- ► Toiminnan logiikka *kommunikaatiokaaviona*, esimerkkinä uuden tehtävän lisäys
 - 1. Syötettyään kenttiin tapahtuman tiedot, käyttäjä painaa nappia
 - 2. Javan runtime kutsuu napille rekisteröityä tapahtumankäsittelijää
 - 3. Tapahtumankäsittelijä hakee näytön kentistä käyttäjän kirjoittaman syötteen
 - 4. Tapahtumankäsittelijä kutsuu todoServicen uuden tehtävän luomisesta huolehtivaa metodia
 - 5. Tapahtumankäsittelijä pyytää näyttöä päivittämään itsensä

Alustava luokkarakenne

- ► Päädymme siis alla kuvattuun luokkarakenteeseen
 - jotta luokkien yhteydet erottuisivat paremmin, on pakkausrakenne merkitty kuvaan katkoviivalla, kyse ei ole virallisesta UML-käytännöstä
- Näkymä on nyt merkitty vain yhtenä luokkana view, todellisuudessahan näkymä koostetaan useista käyttöliittymäolioista: labeleista, tekstikentistä, painikkeista, paneleista . . .

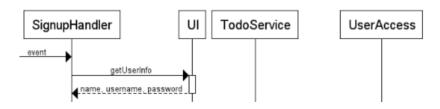
- Kun alustava luokkarakenne on valmis ja luokkien välinen vastuujako selvillä, on aika siirtyä tarkempaan oliosuunnitteluun
- Suunnittelu voi edetä usealla vaihtoehtoisella tavalla
 - kerroksittain
 - käyttötapaus kerrallaan
 - jotain näiden väliltä

- ► Kun alustava luokkarakenne on valmis ja luokkien välinen vastuujako selvillä, on aika siirtyä tarkempaan *oliosuunnitteluun*
- Suunnittelu voi edetä usealla vaihtoehtoisella tavalla
 - kerroksittain
 - käyttötapaus kerrallaan
 - jotain näiden väliltä
- Suunnittelussa painopisteeksi nousee se miten ja missä järjestyksessä oliot kutsuvat toistensa metodeja
- ► Todellisuudessa lienee järkevintä suunnitella ainoastaan "riittävällä" tasolla, ja toteuttaa osa suunnitelluista osista koodina, ja laajentaa jälleen suunnitelmaa

- Kun alustava luokkarakenne on valmis ja luokkien välinen vastuujako selvillä, on aika siirtyä tarkempaan oliosuunnitteluun
- Suunnittelu voi edetä usealla vaihtoehtoisella tavalla
 - kerroksittain
 - käyttötapaus kerrallaan
 - jotain näiden väliltä
- Suunnittelussa painopisteeksi nousee se miten ja missä järjestyksessä oliot kutsuvat toistensa metodeja
- ► Todellisuudessa lienee järkevintä suunnitella ainoastaan "riittävällä" tasolla, ja toteuttaa osa suunnitelluista osista koodina, ja laajentaa jälleen suunnitelmaa
- ► Ohjelman suunnittelu on sinä määrin orgaaninen prosessi, että sitä ei voi toistaa kalvoilla
- Kuvataan seuraavassa sekvenssikaavioina suunnittelun lopputulosta käyttötapauksittain

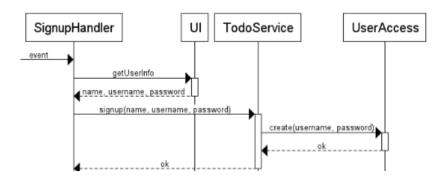
Käyttäjätunnuksen luonti

- Käyttäjän täyttää tietonsa (nimi, käyttäjätunnus, salasana) uuden käyttäjän lomakkeelle ja klikkaa "rekisteröidy"
- Tapahtumakäsittelijä SignupHandler reagoi klikkaukseen ja hakee (metodilla getUserInfo) näkymän kentistä käyttäjän tiedot

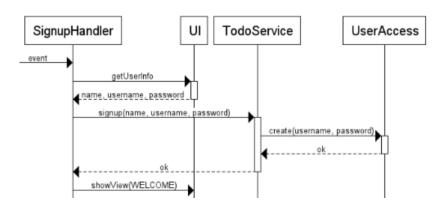
Käyttäjätunnuksen luonti

- ► Tapahtumankäsittelijä kutsuu sovelluslogiikan *TodoService* metodia *signUp* ja antaa käyttäjän tiedot parametrina
- ▶ sovelluslogiikka kutsuu *UserAccess*:n käyttäjän luovaa metodia
- UserAccess luo käyttäjän ottamalla HTTP-protokollaa käyttäen yhteyttä todo-apiin
 - ▶ tätä vaihetta ei kaavioon ole merkitty

Käyttäjätunnuksen luonti

- ► Lopulta tapahtumankäsittelijä vaihtaa näytettävää näkymää kutsumalla metodia *showView(WELLCOME)*
 - näkymässä tervehditään uutta käyttäjää ja annetaan ohjeita sovelluksen käyttöön

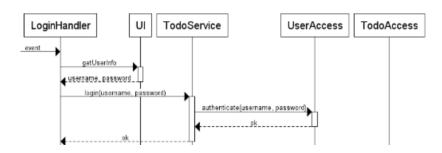

Käyttöliittymän toteutuksesta

- ► Käyttöliittymä on toteutettu käyttäen *CardLayoutia*
- Sovelluksen jokaisesta näkymästä on tehty oma JPanel
- Näkymät rekisteröidään CardLayoutille
 - ▶ jokaiselle näkymälle annetaan rekisteröinnin yhteydessä nimi
- CardLayoutin näkymistä on aina vain yksi näkyvillä, muut ovat piilossa
- ► Metodilla *showView* vaihdetaan näkyvillä olevaa näkymää
- ► Parametrina metodilla on näkyville tuotavan näkymän nimi

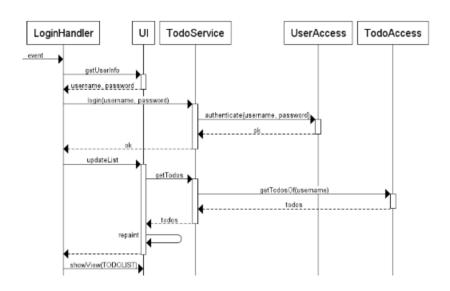
Käyttäjä kirjautuu

- ► Tapahtumakäsittelijä *LoginHandler* reagoi klikkaukseen ja hakee metodilla *getUserInfo* näkymästä käyttäjän tiedot
- ► Tapahtumankäsittelijä pyytää sovelluslogiikkaa kirjaamaan käyttäjän järjestelmään kutsumalla metodia *login*
- ► Sovelluslogiikka delegoi kirjautumisen *UserAccess*-oliolle
 - UserAccess autentikoi käyttäjän ottamalla HTTP-protokollalla yhteyttä todo-apiin

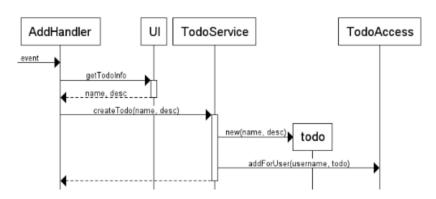
- Kun käyttäjä on autentikoitu, kutsuu tapahtumankäsittelijä käyttöliittymän metodia updateList, joka hakee sovelluslogiikalta kaikki käyttäjän tehtävät ja lisää ne tehtävien näkymään
- Sovelluslogiikka pyytää TodoAccess:ia hakemaan tehtävälistan todo-apilta
- Lopulta tapahtumankäsittelijä pyytää näyttöä vaihtamaan näkymää

Käyttäjä kirjautuu

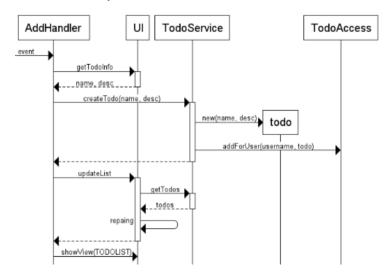
uuden tehtävän luonti

- Uuden tehtävän luonti alkaa jälleen sillä että tapahtumakäsittelijä hakee tehtävän tiedot ja kutsuu sovelluslogiikkaa
- ► Sovelluslogiikka luo uuden tehtävän ja pyytää *TodoAccess*:ia tallettamaan tehtävän *todo-apiin*

uuden tehtävän luonti

► Lopuksi päivitetään näytöllä oleva tehtävälista ja palataan tehtävälistanäyttöön

► Ohjelman muun toiminnallisuuden käyttötapaukset noudattavat samaa logiikka kuin nyt kuvaamamme, joten sivuutamme niiden tarkemman tarkastelun

- Ohjelman muun toiminnallisuuden käyttötapaukset noudattavat samaa logiikka kuin nyt kuvaamamme, joten sivuutamme niiden tarkemman tarkastelun
- ► Edellä tuli ohjelman suunnittelusta kuvattua lähinnä valmis lopputulos
- ► Todellisuudessa suunnittelu- ja ohjelmointiprosessi ei ollut yhtä suoraviivainen, vaan eteni seuraavasti:

- Ohjelman muun toiminnallisuuden käyttötapaukset noudattavat samaa logiikka kuin nyt kuvaamamme, joten siyuutamme niiden tarkemman tarkastelun
- ▶ Edellä tuli ohjelman suunnittelusta kuvattua lähinnä valmis lopputulos

käyttäjille tehtäviä

- ► Todellisuudessa suunnittelu- ja ohjelmointiprosessi ei ollut yhtä suoraviivainen, vaan eteni seuraavasti:
 - 1. todo-apin ja sovelluksen yhteys (tuloksena luokat UserAccess

Ennen aloittamista loin testausta varten todo-apiin käyttäjiä ja

ja TodoAccess)

- Ohjelman muun toiminnallisuuden käyttötapaukset noudattavat samaa logiikka kuin nyt kuvaamamme, joten sivuutamme niiden tarkemman tarkastelun
- ► Edellä tuli ohjelman suunnittelusta kuvattua lähinnä valmis lopputulos
- ► Todellisuudessa suunnittelu- ja ohjelmointiprosessi ei ollut yhtä suoraviivainen, vaan eteni seuraavasti:
 - 1. todo-apin ja sovelluksen yhteys (tuloksena luokat UserAccess ja TodoAccess)
 - Ennen aloittamista loin testausta varten todo-apiin käyttäjiä ja käyttäjille tehtäviä
 Käyttöliittymän navigaatiorakenne, eli CardLayoutin valinta ja
 - 2. Kayttoliittyman navigaatiorakenne, eli CardLayoutin valinta ja sen toiminnallisuuden testailu

- Ohjelman muun toiminnallisuuden käyttötapaukset noudattavat samaa logiikka kuin nyt kuvaamamme, joten siyuutamme niiden tarkemman tarkastelun
- ▶ Edellä tuli ohjelman suunnittelusta kuvattua lähinnä valmis lopputulos
- ► Todellisuudessa suunnittelu- ja ohjelmointiprosessi ei ollut yhtä suoraviivainen, vaan eteni seuraavasti:
 - 1. todo-apin ja sovelluksen yhteys (tuloksena luokat UserAccess ia TodoAccess)
 - Ennen aloittamista loin testausta varten todo-apiin käyttäjiä ja käyttäjille tehtäviä
 - 2. Käyttöliittymän navigaatiorakenne, eli CardLayoutin valinta ja sen toiminnallisuuden testailu
 - 3. Käyttötapauksien sisältämä toiminnallisuus, suunilleen seuraavassa järjestyksessä
 - kirjautuminen kirjautuneen käyttäjän tehtävälistan näyttäminen

 - uuden tehtävän luominen
 - tehtävän merkkaaminen tehdyksi
 - uuden käyttäjän luominen

- Ohjelman muun toiminnallisuuden käyttötapaukset noudattavat samaa logiikka kuin nyt kuvaamamme, joten sivuutamme niiden tarkemman tarkastelun
- ► Edellä tuli ohjelman suunnittelusta kuvattua lähinnä valmis lopputulos
- lopputulos
 Todellisuudessa suunnittelu- ja ohjelmointiprosessi ei ollut yhtä suoraviivainen, vaan eteni seuraavasti:
 - todo-apin ja sovelluksen yhteys (tuloksena luokat UserAccess ja TodoAccess)
 Ennen aloittamista loin testausta varten todo-apiin käyttäjiä ja käyttäjille tehtäviä
 - Käyttöliittymän navigaatiorakenne, eli CardLayoutin valinta ja sen toiminnallisuuden testailu
 Käyttötapauksien sisältämä toiminnallisuus, suunilleen
 - seuraavassa järjestyksessä ▶ kirjautuminen
 - kirjautuneen käyttäjän tehtävälistan näyttäminen
 uuden tehtävän luominen
 - tehtävän merkkaaminen tehdyksi
 - uuden käyttäjän luominen
 - **4.** Uusien toimintojen toteutus johti moneen kertaan ohjelman olemassaolevan rakenteen pieneen muokkaamiseen

Oliosuunnittelun periaatteita

Oliosuunnittelun periaatteita

- Ohjelmointikielet tarjoavat paljon erilaisia mekanismeja, mm. ohjelmoinnin jatkokurssillakin edellisinä viikoilla tarkastelun alla olleet perinnän ja rajapinnat
- Aloittelevalle ohjelmoijalle ei kuitenkaan ole ollenkaan selvää miten kielen mekanismeja olisi järkevä käyttää, eli minkälaista on "hyvä" ja toisaalta "huono" koodi

Oliosuunnittelun periaatteita

- Ohjelmointikielet tarjoavat paljon erilaisia mekanismeja, mm. ohjelmoinnin jatkokurssillakin edellisinä viikoilla tarkastelun alla olleet perinnän ja rajapinnat
- Aloittelevalle ohjelmoijalle ei kuitenkaan ole ollenkaan selvää miten kielen mekanismeja olisi järkevä käyttää, eli minkälaista on "hyvä" ja toisaalta "huono" koodi
- Lähtökohtana on tietysti se, että koodi toteuttaa ohjelmalle asetetut vaatimukset, eli...
 - 1. ohjelmalla on ne ominaisuudet, joita asiakas haluaa
 - 2. ohjelma on riittävässä määrin virheetön
 - 3. ohjelma on riittävän tehokas asiakkaan tarpeisiin

- Ohjelmointikielet tarjoavat paljon erilaisia mekanismeja, mm. ohjelmoinnin jatkokurssillakin edellisinä viikoilla tarkastelun alla olleet perinnän ja rajapinnat
- ► Aloittelevalle ohjelmoijalle ei kuitenkaan ole ollenkaan selvää miten kielen mekanismeja olisi järkevä käyttää, eli minkälaista on "hyvä" ja toisaalta "huono" koodi
- Lähtökohtana on tietysti se, että koodi toteuttaa ohjelmalle asetetut vaatimukset, eli...
 - 1. ohjelmalla on ne ominaisuudet, joita asiakas haluaa
 - 2. ohjelma on riittävässä määrin virheetön
 - 3. ohjelma on riittävän tehokas asiakkaan tarpeisiin
- Ohjelman sisäinen laatu, eli se mitä toteutus- ja suunnitteluratkaisuja koodia kirjoitettaessa on käytetty, on myös tärkeää
- Jos ohjelma on sisäiseltä laadultaan huonoa, ohjelman ylläpitoja laajennuskustannukset voivat nousta niin suuriksi että ohjelmisto muuttuu jossain vaiheessa käyttökelvottomaksi

- Aikojen saatossa on huomattu, että sisäiseltä laadultaan hyvissä ohjelmissa on tiettyjä samankaltaisia piirteitä, ja näitä tutkimalla on päädytty joukkoon hyvän oliosuunnittelun periaatteita
- Periaatteita on useita, tarkastellaan tänään seuraavia neljää:
 - Single responsibility principle
 - Program to an interface, not to an Implementation
 - Riippuvuuksien minimointi
 - Favour composition over inheritance

Single responsibility principle

- Single responsibility tarkoittaa karkeasti ottaen, että oliolla tulee olla vain yksi vastuu eli yksi asiakokonaisuus, mihin liittyvästä toiminnasta luokan oliot itse huolehtivat
- ► Robert C. Martin:

"A class should have only one reason to change."

Single responsibility principle

- Single responsibility tarkoittaa karkeasti ottaen, että oliolla tulee olla vain yksi vastuu eli yksi asiakokonaisuus, mihin liittyvästä toiminnasta luokan oliot itse huolehtivat
- ► Robert C. Martin:
 "A class should have only one reason to change."
- ► Todo-sovelluksen suunnittelussa periaatetta on noudatettu suhteellisen hyvin
 - käyttölittymästä on eristetty sovelluslogiikka kokonaan
 - käyttäjän interaktioon reagoiminen on eriytetty tapahtumankäsittelijöille
 - sovelluslogiikan suorittamista koordinoi oma luokka
 - käyttäjä ja tehtävät on talletettu omiin luokkiinsa
 - todo-apin kanssa kommunikoinnin hoitavat omat luokkansa jotka vielä jaettu kahteen vastuualueeseen

Program to an interface, not to an Implementation

- "Program to an interface, not to an Implementation", eli ... ohjelmoi käyttämällä rajapintoja äläkä konkreettisia implementaatioita
- ► Laajennettavuuden kannalta ei ole hyvä idea olla riippuvainen konkreettisista luokista, sillä ne saattavat muuttua
- Parempi on tuntea vain rajapintoja (tai abstrakteja luokkia) ja olla tietämätön siitä mitä rajapinnan takana on
- Tämä mahdollistaa myös rajapinnan takana olevan luokan korvaamisen kokonaan uudella luokalla

Riippuvuuksien minimointi

- Minimoi riippuvuudet, eli älä tee spagettikoodia, jossa kaikki oliot tuntevat toisensa
- Pyri eliminoimaan riippuvuudet siten, että luokat tuntevat mahdollisimman vähän muita luokkia, ja mielellään nekin vain rajapintojen kautta

Riippuvuuksien minimointi

- Minimoi riippuvuudet, eli älä tee spagettikoodia, jossa kaikki oliot tuntevat toisensa
- Pyri eliminoimaan riippuvuudet siten, että luokat tuntevat mahdollisimman vähän muita luokkia, ja mielellään nekin vain rajapintojen kautta
- ► Kerrosarkkitehtuuri tähtää osaltaan riippuvuuksien eliminointiin
- Katsomme ensi viikolla konkreettisesti sitä, miten kerrosten riippuvuuksien hallinta hoidetaan sovelluksessamme siten, että turhien riippuvuuksien eliminoimisen ansiosta saamme sovelluksesta helposti testattavan

Favour composition over inheritance

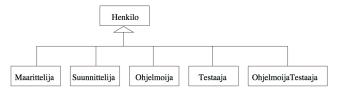
- Favour composition over inheritance eli suosi yhteistoiminnassa toimivia olioita perinnän sijaan
- ► Perinnällä on paikkansa, mutta sitä tulee käyttää harkiten!

Favour composition over inheritance

- ► Favour composition over inheritance eli suosi yhteistoiminnassa toimivia olioita perinnän sijaan
- Perinnällä on paikkansa, mutta sitä tulee käyttää harkiten!
- Toissa viikolla näimme esimerkin eräästä ongelmallisesta tavasta perinnän soveltamiselle ja siitä miten ongelma katoaa kun käytetään perinnän sijaan yhteistoiminnassa olevia olioita
- Ohjelmistoyrityksen henkilöstöhallintajärjestelmä
 - henkilö voi toimia määrittelijänä, suunnittelijana, ohjelmoijana tai testaajana
 - ▶ tai samaan aikaan useassa eri tehtävässä
 - tehtävät voivat myös muuttua

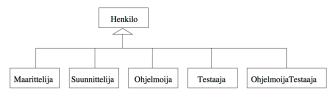
Favour composition over inheritance: roolin mallintaminen omana luokkana

perintä johtaa moniin ongelmiin . . .

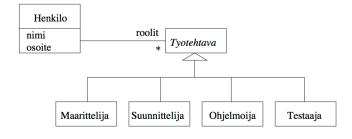

Favour composition over inheritance: roolin mallintaminen omana luokkana

perintä johtaa moniin ongelmiin . . .

 henkilön työroolin mallintaminen omana luokkana ratkaisee ongelmat

Kannattaako periaatteita noudattaa?

- Onko näissä periaatteissa järkeä? Kyllä, sillä niiden noudattaminen lisää ohjelmien ylläpidettävyyttä
- ► Kannattaako periaatteita noudattaa: useimmiten
 - joskus kuitenkin voi olla jonkun muun periaatteen nojalla viisasta rikkoa jotain toista periaatetta...
 - Jos kyseessä "kertakäyttökoodi", ei luonnollisesti kannata panostaa ylläpidettävyyteen
- "ikiaikaisia periaatteita", motivaationa ohjelman muokattavuuden, uusiokäytettävyyden ja testattavuuden parantaminen

Kannattaako periaatteita noudattaa?

- Onko näissä periaatteissa järkeä? Kyllä, sillä niiden noudattaminen lisää ohjelmien ylläpidettävyyttä
- ► Kannattaako periaatteita noudattaa: useimmiten
 - ▶ joskus kuitenkin voi olla jonkun muun periaatteen nojalla viisasta rikkoa jotain toista periaatetta...
 - ▶ Jos kyseessä "kertakäyttökoodi", ei luonnollisesti kannata panostaa ylläpidettävyyteen
- "ikiaikaisia periaatteita", motivaationa ohjelman muokattavuuden, uusiokäytettävyyden ja testattavuuden parantaminen
- Huonoa oliosuunnittelua on verrattu velan (engl. technical debt) ottamiseen
- Piittaamattomalla ja laiskalla ohjelmoinnilla/suunnittelulla saadaan ehkä nopeasti aikaan jotain, mutta hätäinen ratkaisu tullaan maksamaan korkoineen takaisin myöhemmin jos ohjelmaa on tarkoitus laajentaa tai muuttaa
- Joissain tilanteissa tosin velan ottaminen voi kannattaa

Koodi haisee: merkki huonosta suunnittelusta

► Seuraavassa alan ehdoton asiantuntija Martin Fowler selittää mistä on kysymys koodin hajuissa (engl. code smell):

- Seuraavassa alan ehdoton asiantuntija Martin Fowler selittää mistä on kysymys koodin hajuissa (engl. code smell):
 - ► A code smell is a surface indication that usually corresponds to a deeper problem in the system. The term was first coined by Kent Beck while helping me with my Refactoring book.

- Seuraavassa alan ehdoton asiantuntija Martin Fowler selittää mistä on kysymys koodin hajuissa (engl. code smell):
 - ► A code smell is a surface indication that usually corresponds to a deeper problem in the system. The term was first coined by Kent Beck while helping me with my Refactoring book.
 - ► The quick definition above contains a couple of subtle points. Firstly a smell is by definition something that's quick to spot or sniffable as I've recently put it. A long method is a good example of this just looking at the code and my nose twitches if I see more than a dozen lines of java.

- Seuraavassa alan ehdoton asiantuntija Martin Fowler selittää mistä on kysymys koodin hajuissa (engl. code smell):
 - ► A code smell is a surface indication that usually corresponds to a deeper problem in the system. The term was first coined by Kent Beck while helping me with my Refactoring book.
 - ► The quick definition above contains a couple of subtle points. Firstly a smell is by definition something that's quick to spot or sniffable as I've recently put it. A long method is a good example of this just looking at the code and my nose twitches if I see more than a dozen lines of java.
 - ► The second is that smells don't always indicate a problem. Some long methods are just fine. You have to look deeper to see if there is an underlying problem there - smells aren't inherently bad on their own - they are often an indicator of a problem rather than the problem themselves.

- Seuraavassa alan ehdoton asiantuntija Martin Fowler selittää mistä on kysymys koodin hajuissa (engl. code smell):
 - ► A code smell is a surface indication that usually corresponds to a deeper problem in the system. The term was first coined by Kent Beck while helping me with my Refactoring book.
 - ► The quick definition above contains a couple of subtle points. Firstly a smell is by definition something that's quick to spot or sniffable as I've recently put it. A long method is a good example of this just looking at the code and my nose twitches if I see more than a dozen lines of java.
 - ➤ The second is that smells don't always indicate a problem. Some long methods are just fine. You have to look deeper to see if there is an underlying problem there smells aren't inherently bad on their own they are often an indicator of a problem rather than the problem themselves.
 - One of the nice things about smells is that it's easy for inexperienced people to spot them, even if they don't know enough to evaluate if there's a real problem or to correct them.

Erilaisia koodihajuja

- Koodihajuja on hyvin monenlaisia ja monentasoisia
- Aloittelijankin on hyvä oppia tunnistamaan ja välttämään tavanomaisimpia
- Muutamia esimerkkejä hajuista:
 - Duplicated code (Copy&Paste -koodia)
 - Methods too big
 - Classes with too many instance variables
 - Classes with too much code
 - Uncommunicative name
 - Comments
- Internetistä löytyy paljon hajulistoja, esim:
 - https://sourcemaking.com/refactoring/smells
 - http://c2.com/xp/CodeSmell.html
 - https://blog.codinghorror.com/code-smells/

Lääke koodihajuihin

Lääke koodihajuihin

- Lääke koodihajuun on refaktorointi eli muutos koodin rakenteeseen, joka kuitenkin pitää koodin toiminnan ennallaan
- Erilaisia koodin rakennetta parantavia refaktorointeja on lukuisia
 - Katso esim. http://sourcemaking.com/refactoring

Lääke koodihajuihin

- Lääke koodihajuun on refaktorointi eli muutos koodin rakenteeseen, joka kuitenkin pitää koodin toiminnan ennallaan
- Erilaisia koodin rakennetta parantavia refaktorointeja on lukuisia
 - Katso esim. http://sourcemaking.com/refactoring
- Muutama hyvin käyttökelpoinen ja nykyaikaisessa kehitysympäristössä (esim NetBeans, Eclipse, IntelliJ) automatisoitu refaktorointi:
 - ▶ Rename method (rename variable, rename class, CTRL+R)
 - ▶ Eli uudelleennimetään huonosti nimetty asia
 - Extract method
 - Jaetaan liian pitkä metodi erottamalla siitä omia apumetodejaan
 - Extract interface
 - Luodaan automaattisesti rajapinta perustuen jonkun luokan metodeihin ja korvataan suora riippuvuus luokkaan riippuvuudella luotuun rajapintaan

- Refaktoroinnin melkein ehdoton edellytys on kattavien yksikkötestien olemassaolo
 - Refaktoroinninhan on tarkoitus ainoastaan parantaa luokan tai komponentin sisäistä rakennetta, ulospäin näkyvän toiminnallisuuden pitäisi pysyä muuttumattomana

- Refaktoroinnin melkein ehdoton edellytys on kattavien yksikkötestien olemassaolo
 - Refaktoroinninhan on tarkoitus ainoastaan parantaa luokan tai komponentin sisäistä rakennetta, ulospäin näkyvän toiminnallisuuden pitäisi pysyä muuttumattomana
- Kannattaa ehdottomasti edetä pienin askelin, eli yksi hallittu muutos kerrallaan
 - ► Testit on ajettava mahdollisimman usein ja varmistettava, että mikään ei mennyt rikki

- Refaktoroinnin melkein ehdoton edellytys on kattavien yksikkötestien olemassaolo
 - Refaktoroinninhan on tarkoitus ainoastaan parantaa luokan tai komponentin sisäistä rakennetta, ulospäin näkyvän toiminnallisuuden pitäisi pysyä muuttumattomana
- Kannattaa ehdottomasti edetä pienin askelin, eli yksi hallittu muutos kerrallaan
 - ▶ Testit on ajettava mahdollisimman usein ja varmistettava, että mikään ei mennyt rikki
- Refaktorointia kannattaa suorittaa lähes jatkuvasti
 - Koodin ei kannata antaa "rapistua" pitkiä aikoja, refaktorointi muuttuu vaikeammaksi
 - Lähes jatkuva refaktorointi on helppoa, pitää koodin rakenteen selkeänä ja helpottaa sekä nopeuttaa koodin laajentamista

- Refaktoroinnin melkein ehdoton edellytys on kattavien yksikkötestien olemassaolo
 - ▶ Refaktoroinninhan on tarkoitus ainoastaan parantaa luokan tai komponentin sisäistä rakennetta, ulospäin näkyvän toiminnallisuuden pitäisi pysyä muuttumattomana
- Kannattaa ehdottomasti edetä pienin askelin, eli yksi hallittu muutos kerrallaan
 - ► Testit on ajettava mahdollisimman usein ja varmistettava, että mikään ei mennyt rikki
- ▶ Refaktorointia kannattaa suorittaa lähes jatkuvasti
 - Koodin ei kannata antaa "rapistua" pitkiä aikoja, refaktorointi muuttuu vaikeammaksi
 - Lähes jatkuva refaktorointi on helppoa, pitää koodin rakenteen selkeänä ja helpottaa sekä nopeuttaa koodin laajentamista
- ► Osa refaktoroinneista, esim. metodien tai luokkien uudelleennimentä tai pitkien metodien jakaminen osametodeiksi on helppoa, aina ei näin ole
 - Joskus on tarve tehdä isoja refaktorointeja joissa ohjelman rakenne eli arkkitehtuuri muuttuu

- Kirjoittamalla testejä ainoastaan valmiille koodille jää huomattava osa yksikkötestien hyödyistä saavuttamatta
 - Esim. refaktorointi edellyttäisi testejä
- JUnit ei ole alunperin tarkoitettu jälkikäteen tehtävien testien kirjoittamiseen, JUnitin kehittäjällä Kent Beckillä oli alusta asti mielessä jotain paljon järkevämpää ja mielenkiintoisempaa...

- Kirjoittamalla testejä ainoastaan valmiille koodille jää huomattava osa yksikkötestien hyödyistä saavuttamatta
 - Esim. refaktorointi edellyttäisi testejä
- ▶ JUnit ei ole alunperin tarkoitettu jälkikäteen tehtävien testien kirjoittamiseen, JUnitin kehittäjällä Kent Beckillä oli alusta asti mielessä jotain paljon järkevämpää ja mielenkiintoisempaa...

- ► TDD:ssä ohjelmoija (eikä siis erillinen testaaja) kirjoittaa testikoodin
- ► Testit laaditaan ennen koodattavan luokan toteutusta, yleensä jo ennen lopullista suunnittelua

- ► TDD:ssä ohjelmoija (eikä siis erillinen testaaja) kirjoittaa testikoodin
- ► Testit laaditaan ennen koodattavan luokan toteutusta, yleensä jo ennen lopullista suunnittelua
- Sovelluskoodi kirjoitetaan täyttämään testien asettamat vaatimukset
 - ► Testit määrittelevät miten ohjelmoitavan luokan tulisi toimia
 - ► Testit toimivatkin osin koodin dokumentaationa, sillä testit myös näyttävät miten testattavaa koodia käytetään

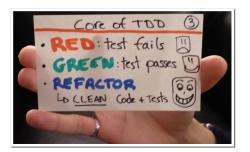
- ► TDD:ssä ohjelmoija (eikä siis erillinen testaaja) kirjoittaa testikoodin
- ► Testit laaditaan ennen koodattavan luokan toteutusta, yleensä jo ennen lopullista suunnittelua
- Sovelluskoodi kirjoitetaan täyttämään testien asettamat vaatimukset
 - ► Testit määrittelevät miten ohjelmoitavan luokan tulisi toimia
 - ► Testit toimivatkin osin koodin dokumentaationa, sillä testit myös näyttävät miten testattavaa koodia käytetään
- Testien on ennen toteutuksen valmistumista epäonnistuttava!
 - Näin pyritään varmistamaan, että testit todella testaavat haluttua asiaa

- ► TDD:ssä ohjelmoija (eikä siis erillinen testaaja) kirjoittaa testikoodin
- ► Testit laaditaan ennen koodattavan luokan toteutusta, yleensä jo ennen lopullista suunnittelua
- Sovelluskoodi kirjoitetaan täyttämään testien asettamat vaatimukset
 - ► Testit määrittelevät miten ohjelmoitavan luokan tulisi toimia
 - ► Testit toimivatkin osin koodin dokumentaationa, sillä testit myös näyttävät miten testattavaa koodia käytetään
- ► Testien on ennen toteutuksen valmistumista epäonnistuttava!
 - Näin pyritään varmistamaan, että testit todella testaavat haluttua asiaa

Oikeastaan TDD ei ole testausmenetelmä vaan ohjelmiston kehitysmenetelmä, joka tuottaa sivutuotteenaan automaattisesti ajettavat testit

TDD-sykli

- 1. Tehdään yksi testitapaus
 - testitapaus testaa ainoastaan yhden "pienen"asian
- 2. Tehdään koodi joka läpäisee testitapauksen
- 3. Refaktoroidaan koodia, eli parannellaan koodin laatua ja struktuuria
 - ► Testit varmistavat koko ajan ettei mitään mene rikki
- 4. Kun koodin rakenne on kunnossa, palataan vaiheeseen (1)

Test Driven Development TDD-sykli

- Automaattinen testaus ja TDD ovat usein osana ketterää ohjelmistokehitystä
- Mahdollistaa turvallisen refaktoroinnin
 - Koodi ei rupea haisemaan
 - Ohjelman rakenne säilyy laajennukset mahdollistavana
- Tämän viikon laskareiden paikanpäällä tehtävässä tehtävässä pääsemme itse kokeilemaan TDD:tä

